

TOMISLAV BEKAVAC

Ante Čedo Martinić i Bruna Bebić Tudor u predstavi »Bez trećega«

KAZALIŠTE U susret premijeri Begovićeve drame »Bez trećega« u splitskome HNK

Vječna i univerzalna pitanja

Drama se odvija unutar minimalističke scenografije bez korištenja zvuka i glazbe

Mira JURKOVIĆ

Drama »Bez trećega« Milana Begovića sa svakim novim scenskim uprizorenjem stavlja nove izazove pred glumce, redatelje i publiku. U tom kulturnom ostvarenju hrvatske dramske književnosti Begović progovara o postojanosti ljubavi i prokletstvu ljubomore dotičući vječna i univerzalna pitanja o odnosu muškarca i žene, neizrecivoj tajni pripadanja, igri koja se događa u nizu varijacija i dramskih preokreta.

Oslobođena svih konvencija

Ljepota, suptilnost i dramatika dijaloga junaka »Bez trećega« – supružnika Gige i Marka Barića – zagolicala je i maštu redatelja Gorana Golovka, koji će predstavu premijerno uprizoriti u ponedjeljak na Sceni 55 splitskog Hrvatskoga narodnog kazališta. Pripremajući komad za izvedbu na maloj pozornici, redatelj se odlučio na kraćenje drame, oslobađajući je svih konvencija građanskog salona. Drama se odvija unutar minimalističke scenografije bez korištenja zvuka i glazbe, a Golovko se poslužio teatrom kao mjestom tišine i koncentracije. Ta formula je pomogla glumcima Anti Čedi Martiniću (Marko) i Brunu Bebić Tudor (Giga) u stvaranju emocionalnih amplituda koje se vrlo naglo izmjenjuju.

»Drama od glumaca zahtijeva duboko kopanje po sebi i partneru te hvatanje psiholoških nijansi«, ističe Bruna Bebić Tudor.

Nakon gotovo dvomjesečnog pripre-

manja predstave, Bruna Bebić Tudor smatra da je sa svojim glumačkim partnerom uspjela izgraditi odnos koji je podložan daljnjem otkivanju i razvijanju, sve dok predstava bude živjela na pozornici.

Muško-ženska igra u ringu

»Događaji iz predstave odvijaju se i u stvarnom životu, a na pozornici traju samo jednu večer. Muško-ženska igra u ringu u kojem se Giga i Marko vole, ljube, tuku, mrze i miluju apsolutno je moguća situacija i nema granica«, kaže

»Bez trećega« nas tjera da se upitamo što je ljubav, što je ljubomora, koliko je prokleta i koliko je ne može biti ako nekoga ne volimo

Bebić Tudor. Rad na Begovićevoj drami pred splitsku je glumicu stavio nekoliko velikih izazova. Prvi se odnosi na oživljavanje lika Gige.

»Sklona je društvenim igrama, pripada građanskom sloju, rado komunicira s ljudima, imponiraju joj obožavatelji i ima nešto od tipične ženske površnosti. Unatoč svemu, vjeruje svome instinktu. Iako živi među brojnim obožavateljima i proscima, osam godina je vjerna i poput prave Penelope čeka Marka za kojeg uopće ne zna je li živ. Od njega traži da joj vjeruje bez obzira na sve okolnosti, no Marko se gubi u

optužbama, kritikama i predodžbama o tome kakva žena treba biti i na koji način mora čekati svoga muškarca«, kaže Bruna Bebić Tudor. Premda Begović o muško-ženskim odnosima progovara na moderan način, njegov stil pisanja je, nastavlja ona, prilično stari.

Intimističko ozračje

»Rečenice su literarne, duge i pune digresija pa nam je s tehničke strane bilo dosta teško spajati bogate, gotovo barokne rečenice s emocijama poput ljubomore, ljubavi, strasti, mržnje, samosažaljenja«, tvrdi glumica. Intimističko ozračje Scene 55 ponukalo je redatelja i glumce na razmišljanje o tome moraju li se sve te silne emocije suzbiti, te postići nježniji, mirniji, tiši ton. Bruna Bebić Tudor smatra da je dobro da publika bude blizu žestokim događajima i emocijama.

»Odnosi Gige i Marka su vrlo snažni i zato na pozornici moraju biti točni. U tom slučaju podnose bilo kakvu vrstu ekspresije«, kaže ona.

Redatelj Golovko ističe kako je to djelo i danas zanimljivo mladim generacijama jer progovara o vječno zanimljivoj temi odnosa muškarca i žene, a tjera nas da se upitamo što je ljubav, što je ljubomora, koliko je prokleta i koliko je ne može biti ako nekoga ne volimo.

»Nadam se da će predstava uspjeti prikazati univerzalnost svojih motiva koji dolaze do onog arhetipskog u svima nama«, zaključuje Golovko. [Mira Jurković]

Tragične bračne trzavice

Najuspješniji komad u inozemstvu

Milan Begović svrstava se u red velikih dramskih pisaca, poznavatelja europske književnosti i stvaratelja hrvatske moderne. Intenzivnu književnu djelatnost razvijao je dvadesetih i tridesetih godina prošloga stoljeća kada su nastala njegova ponajbolja djela među kojima je opsežan društveni psihološki roman »Giga Barićeva« i drama »Bez trećega«, ujedno autorov najuspješniji komad u inozemstvu. U Njemačkoj je, u razdoblju od 40-ak godina, izveden više od sto puta, a na splitskoj ga pozornici nije bilo 20-ak godina.